

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL xxxxxx

SECȚIA A VIII A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DECIZIA NR. xxxx Ședința publică de la xx.xx.xxxx

Curtea constituită din ;

PREȘEDINTE xxx

JUDECĂTOR xxxx

JUDECĂTOR xxx

GREFIER xxx

Pe rol se află soluționarea recursului formulat de recurentele-pârâte D.G.F.P. xxxx și ACTIVITATEA DE INSPECȚIE FISCALĂ-xxxxx, împotriva sentinței civile nr. xxx/x/xx.xx.xxxx, pronunțată de Tribunalul xxxxx-Secția Civilă, în dosarul nr. xxxx/xx/xxxx (nr. în format vechi xxxx/xx.xx.xxxx), în contradictoriu cu intimata-reclamantă S.C. xxxx S.R.L. xxxx, având ca obiect „contestație act administrativ fiscal”.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică de la xx.xx.xxxx, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când Curtea a amânat pronunțarea pentru azi, xx.xx.xxxx.

CURTEA,

Deliberând asupra prezentei cauze, constată următoarele:

Prin acțiunea înregistrată la data de xx.xx.xxxx sub nr. xxxx/xx/xxxx (nr. în format vechi xxxx/xx.xx.xxxx) pe rolul Tribunalului xxxxx - Secția xxxx, reclamanta S.C. xxxxx S.R.L. xxxxx, în contradictoriu cu paratele DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE xxxx și ACTIVITATEA DE INSPECȚIE FISCALĂ xxxxx, a solicitat anularea deciziei nr. xxx/xx.xx.xxxx, emisă de pârâta D.G.F.P. xxxx și, în consecință, desființarea deciziei de impunere nr. F-IL xxx/xx.xx.xxxx, emisă de pârâta Â.I.F. xxx și a raportului de inspecție fiscală nr. F-IL xxx/xx.xx.xxxx.

Prin *sentința civilă nr. xxx/x/xx.xx.xxxx* a Tribunalului Ialomița, s-a admis ca întemeiată cererea formulată de reclamantă; s-a dispus anularea deciziei nr. xxx/xx.xx.xxxx, emisă de pârâta D.G.F.P. xxxxxx și, admitându-se contestația formulată de reclamantă, s-a desființat decizia de impunere nr. F-IL xxxx/xx.xx.xxxx, emisă de pârâta A.I.F. xxxxx, cât privește suma de xxxx lei-T.V.A. și xxxx lei -majorări; s-a respins ca inadmisibilă acțiunea formulată de reclamantă împotriva raportului de inspecție fiscală F – IL xxx/xx.xx.xxxx, întocmit de pârâta A.I.F. xxxxx și s-a luat act că reclamanta nu a solicitat cheltuieli de judecată.

Pentru a hotărî astfel, tribunalul a reținut că, în urma verificărilor efectuate de către reprezentanții A.I.F. xxxxx, s-a întocmit raportul de inspecție fiscală nr. nr. F-IL xxxx/xx.xx.xxxx, în urma căruia s-a emis decizia de impunere nr. F-IL xxxx/xx.xx.xxxx prin care s-au reținut în sarcina reclamantei obligații fiscale suplimentare în valoare de xxxxx lei, cu titlu de T.V.A. și majorări și penalități de întârziere pentru neplata T.V.A. în sumă de xxxx lei.

Pentru a proceda astfel, inspecția fiscală a considerat că în legătură cu producția obținută de reclamantă de pe suprafața de xxx ha cultivată cu

porumb baza de impunere trebuie estimată prin luarea în considerare, nu a producției raportate și efectiv obținută de reclamantă de 748 kg/ha ci a producției medii obținută la această cultură de 5.095 kg/ha în anul 2010 pe raza localității Făcaeni, așa cum a rezultat din adresa nr. xxxx/xx.xx.xxxx, emisă de Direcția pentru Agricultură Județeană Ialomița. A considerat organul fiscal ca în cauză sunt incidente dispozițiile art. 6 și 7 din Codul de procedură fiscală care reglementează dreptul de apreciere a acestui organ, precum și exercitarea rolului activ în vederea stabilirii unei situații de fapt prin obținerea tuturor informațiilor și documentelor necesare, precum și dreptul de a proceda în urma acestor informații la estimarea bazei de impunere cât privește veniturile reale obținute de reclamantă din producția agricolă de porumb, bază în raport de care s-au calculat obligațiile bugetare fiscale de T.V.A. în sumă de xxxx lei și majorări de întârziere de xxxxx lei.

Împotriva deciziei de impunere emisă de către A.I.F. Ialomița, în condițiile art. 205 și următoarele din Codul , de procedură fiscală, reclamanta a formulat contestație la organul ierarhic superior, respectiv pârâta D.G.F.P. Ialomița, contestație care a fost respinsă potrivit deciziei nr. xx din xx.xx.xxxx.

În soluționarea acestei;;Contestații, organul fiscal a reținut în esență argumentele de fapt și de drept invocate de către pârâta A.I.F. xxxxx și expuse mai sus.

Cu privire la modul de a proceda în cazul în speță, tribunalul a considerat că măsurile dispuse de cele două pârâte sunt netemeinice și nelegale.

Potrivit art.67 din Codul de procedură fiscală, rezultă că dacă organul fiscal nu poate determina mărirea bazei de impunere, aceasta trebuie să o estimeze prin identificarea unor elemente care sunt cele mai apropiate situației de fapt fiscale, în situațiile în care, potrivit legii, organele fiscale sunt îndreptățite să estimeze baza de impunere, acestea vor avea în vedere prețul de piață al tranzacției sau bunului impozabil, astfel cum este definit d s Codul fiscal.

În interpretarea acestor dispoziții legale, punctul 65.1 din Normele metodologice de aplicare a O.G. nr.92/2003, aprobate prin H.G. nr. 1050/2004, arată că estimarea bazelor de impunere va avea loc în următoarele situații:

- Contribuabilul nu depune declarații fiscale sau cele prezentate nu permit stabilirea corectă a bazei de impunere;
- contribuabilul refuză să colaboreze la stabilirea stării de fapt fiscale, inclusiv situațiile în care contribuabilul obstrucționează sau refuză acțiunea de inspecție fiscală;
- contribuabilul nu conduce evidența contabilă sau fiscală ;
- când au dispărut evidențele contabile și fiscale sau actele justificative privind operațiunile producătoare de venituri și contribuabilul nu și-a îndeplinit obligația de refacere a acestora.

Parcurgând aceste dispoziții legale, instanța de fond a constatat că reclamanta nu se află în niciuna din împrejurările reglementate de lege care să îndreptățească organul fiscal să procedeze în condițiile art.67 Cod

procedură fiscală la estimarea bazei de impunere.

Rezultă atât din afirmațiile reclamantei, necontrazise de pârâtă, cât și din cele constatate de organele fiscale în raportul de inspecție că potrivit înscrisurilor aflate în evidentele reclamantei (procesele - verbale de recepție a culturilor, facturi fiscale etc.) că recolta efectivă obținută de aceasta pe suprafața de teren cultivată cu porumb a fost de 748 kg/ha, cauza principală fiind aceea că reclamanta, din lipsa unor surse financiare, nu a putut susține financiar efectuarea tuturor operațiunilor pe care tehnologia culturii de porumb o solicita .

În atare situație, în cauză neidentificându-se vreun motiv legal de natură să determine organul fiscal să procedeze la estimarea bazei de calcul, instanța consideră că măsura de stabilire în sarcina reclamantei a unor obligații suplimentare fiscale cu titlu de T.V.A. și accesorii este nelegală, motiv pentru care se impune anularea actelor administrativ-fiscale smise în acest sens.

Cât privește solicitarea reclamantei de a se proceda și la anularea raportului de inspecție fiscală nr. F-IL xxx/xx.xx.xxxx, tribunalul privește această cerere ca fiind inadmisibilă, având în vedere că acest raport nu îndeplinește condițiile unui act..administrativ - fiscal în sensul art. 41 Cod procedură fiscală, întrucât prin sine însuși nu dă naștere, nu modifică și nu stinge raporturi juridice de drept fiscal.

Așa fiind, pentru aceste considerente, s-a admis ca întemeiată cererea formulată de reclamanta S.C. „xxxxxx” S.R L xxxxx împotriva pârâtelor D.G.F.P. Xxxx și A.I.F. xxxxx.

S-a dispus anularea deciziei nr. xxx/xx.xx.xxxx emisă de pârâta D.G.F.P. xxxxx și, admitând contestația formulată de reclamantă, s-a desființat decizia de impunere nr. F-IL xxx/xx.xx.xxxx, emisă de pârâta A.I.F. xxxxx, cât privește suma de xxxxx lei-T. V.A. și xxxxx lei-majorări.

S-a respins ca inadmisibilă acțiunea formulată de reclamantă împotriva raportului de inspecție fiscală F-IL xxx/xx.xx.xxxx, întocmit de pârâta A.I.F. lalomița și s-a luat act că reclamanta nu a solicitat cheltuieli de judecată .

Împotriva sentinței civile nr. xxx/x/xx.xx.xxxx au declarat *recurs*, în termen lega pârâtele D.G.F.P. Xxxx și ACTIVITATEA DE INSPECȚIE FISCALĂ xxxxx, prii care au solicitat admiterea recursului și modificarea sentinței instanței de fond în sensul respingerii acțiunii reclamantei ca neîntemeiată.

În motivarea cererii de recurs s-a arătat că hotărârea instanței de fond este contrară legii, prin pronunțarea acesteia făcându-se o greșită aplicare a legii.

În fapt, prin Decizia nr. xxx/xx.xx.xxxx emisă de către DGFP xxxxx s-a respințat contestația la Decizia de impunere nr. F-IL xxxxx/xx.xx.xxxx pentru suma totală de xxxxx le reprezentând: TVA de plată în sumă de xxxx lei și accesorii aferente TVA în sumă de xxxx lei.

Societatea intimată-reclamantă arată că a fost supusă unei inspecții fiscale pentru perioada xx.xx.xxxx - xx.xx.xxxx în care s-a constatat că agentul economic a înregistrat în anul xxxx, pe raza localității xxxxx, conform jurnalelor de recoltare, o producție de porumb de xxx kg/Ha, motiv pentru care s-a întocmit referatul de suspendare a inspecției fiscale parțiale nr.

xxxxx/xx.xx.xxxx în conformitate cu art. 2 lit. e din OMFP nr. 14/2010, îi vederea solicitării Direcției pentru Agricultură Județeană xxxxxx a informațiilor cu privire la producția medie la hectar realizată la cultura de porumb în anul 2010.

În baza adresei nr. xxxxx/xx.xx.xxxx emisă de către Direcția pentru Agricultură Județeană xxxxx s-a comunicat o producție medie de xxxxx Kg/Ha.

În fapt, prin decontul de TVA aferent lunii mai 2010 înregistrat la AFP xxxx sub nr. xxxx/xx.xx.xxxx operatorul economic a solicitat rambursarea TVA în sumă de xxxxxx lei.

Organul de control a procedat la estimarea producției de porumb a anului 2010 la xxxx kg/ha în conformitate cu prevederile art. 67 alin. 1 și 2 din OG nr. 92/2003 (A) coroborat cu prevederile punctului 65.1 litera a) și 65.2 din HG nr. 1050/2004 rezultând o bază impozabilă de 185.626 lei ca urmare a aplicării unui preț de 0,85 lei/kg.

Conform art. 128 alin. 1 din Legea nr. 571/2003 (a) organul de control a stabilit TVA colectată în sumă de xxxxxx lei.

Astfel, la stabilirea prețului de xxx lei/kg aferent producției de porumb estimate pe anul 2010 s-au avut în vedere datele comunicate de către Direcția pentru Agricultură Județeană xxxxx, prețul de piață al bunului impozabil, datele și informațiile deținute de contribuabili cu activități similare, fără a încălca prevederile art. 67 alin. 1 și 2 din OG nr. 92/2003 (A).

Agentul economic consideră că prevederile au fost interpretate eronat de către organele fiscale și susține că producția scăzută se datorează faptului că nu și-a permis să facă anumite cheltuieli implicate în respectarea unei anumite tehnologii.

În drept, au precizat recurențele-pârâte că sunt aplicabile prevederile art. 6, art. 7 și art. 67 din OG nr. 92/2003 (A), precum și pct. 6.1, pct. 65.1 și 65.2 din Hotărârea nr. 1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a OG nr. 92/2003.

Conform acestor dispoziții se constată că organele de inspecție fiscală sunt îndreptățite să obțină și să utilizeze toate informațiile și să utilizeze toate informațiile necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului.

Din analiza dosarului cauzei se reține că, în vederea estimării cât mai corecte a bazei de impunere, organul fiscal a avut în vedere datele și informațiile deținute contribuabil cu activități similare, prin solicitarea de date de la Direcția pentru Agricultură a Iașiului privind cultura medie de porumb pentru anul 2010 pe raza comunei Făcăeni, prețul de piață al bunului impozabil.

Reclamanta critică și situația care a dus la suspendarea inspecției fiscale, apreciind s-a făcut fără temei legal, însă potrivit art. 2 lit. e), art. 4 și art. 5 din Ordinul nr. 5.01.2010 privind condițiile și modalitățile de suspendare a inspecției fiscale

Astfel, față de cele prezentate, organele de control au suspendat în mod corect inspecția fiscală, având în vedere stabilirea realității unor tranzacții

efectuate de către intimata-reclamantă, respectiv stabilirea corectă a bazei de impunere privind producția de porumb pentru anul 2010.

Reclamanta nu a venit în susținerea cauzei cu dovezi care să combată cele constatate de organele de inspecție fiscală în actul contestat.

Față de prevederile legale menționate mai sus, în mod eronat a reținut instanța de fond că nu a fost identificat vreun motiv legal de natură să determine organul fiscal să procedeze la estimarea bazei de calcul.

În ceea ce privește accesoriile aferente TVA de plată stabilite în suma de xxxx lei, și reține că acestea reprezintă măsura accesorie în raport cu debitul.

Prin întâmpinarea depusă la data de xx.xx.xxxx, intimata-reclamantă S.C xxxxxx S.R.L. xxxxxx a solicitat respingerea recursului ca fiind neîntemeiat și menținerea în tot a sentinței atacate ca fiind temeinică și legală.

Examinând sentința atacată, prin prisma motivelor de recurs invocate, pe baza actelor dosarului și a dispozițiilor legale aplicabile. Curtea constată că recursul este fondat, pentru următoarele considerente: în mod greșit prima instanță a apreciat că nu erau întrunite condițiile pentru estimarea bazei de impunere, cu ignorarea bazei reale care rezulta din Declarația reclamantei.

Curtea constată, din actele depuse la dosar, că diferența foarte mare dintre cantitatea de recoltă declarată de reclamantă (748 kg porumb/ha) și cea raportată în zonele din imediata vecinătate a terenurilor acestuia (în medie, de 5.095 kg/ha, conform adresei nr. 2053/8.08.2011 emisă de Direcția pentru Agricultură Ialomița) nu a fost temeinic justificată de către reclamantă, deși - potrivit art.65 alin.1 C.pr.fisoala - contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale.

Se impunea deci estimarea bazei de impunere în temeiul art.67 alin.1 coroborat cu art.7 C.pr.fiscală (în forma în vigoare la data emiterii deciziei de impunere), în conformitate cu care, dacă organul fiscal nu poate determina mărimea reală, corectă a bazei de impunere, acesta trebuie să o estimeze (adică să identifice acele elemente care sunt cele mai apropiate situației de fapt fiscale), având în vedere toate datele și documentele care au relevanță pentru estimare.

În același sens, trebuie avute în vedere situațiile prevăzute cu titlu exemplificativ în Normele metodologice aprobate prin HG nr.1050/2004, care la pct.65.1. lit.a teza a II-a dispun că estimarea bazei de impunere va avea loc în situații cum este aceea că declarațiile fiscale prezentate de contribuabil nu permit stabilirea corectă a bazei de impunere.

De asemenea, conform pct. 65.2 din Norme, organul fiscal va identifica acele elemente care sunt cele mai apropiate situației de fapt fiscale, luând în considerare prețul de piață al tranzacției sau al bunului impozabil, precum și informații și documente existente a dosarul fiscal al contribuabilului care sunt relevante pentru impunere, iar, în lipsa acestora, organul fiscal va avea în vedere datele și informațiile deținute de acesta despre contribuabilii cu activități similare.

Față de aceste împrejurări și reținând că într-o atare situație organul fiscal a procedat potrivit alin. 2 art. 67 în estimarea bazei de impunere, Curtea

constată că recursul este întemeiat, motiv pentru care, în baza art. 312 alin. 3 C.pr.civ., va admite recursul, va modifica în tot sentința recurată în sensul respingerii acțiunii ca neîntemeiată.

PENTRU ACESTE MOTIVE ÎN NUMELE LEGII DECIDE:

Admite recursul formulat de recurentele-pârâte D.G.F.P. xxxxx și ACTIVITATEA DE INSPECȚIE FISCALĂ xxxxx, împotriva sentinței civile nr. xxxxx/x/xx.xx.xxxx, pronunțată de Tribunalul xxxxx - Secția Civilă, în dosarul nr. xxxx/xx/xxxx (nr. în format vechi xxxx/xx.xx.xxxx), în contradictoriu cu intimata-recla mantă S.C. xxxxxxxx S.R.L. xxxxxx.

Modifică în tot sentința recurată, în sensul că:

Respinge acțiunea ca neîntemeiată.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, azi, xx.xx.xxxx

PREȘEDINTE, xxxxxx

JUDECĂTOR, xxxxxxxx

JUDECĂTOR, xxxxxxxx